

burde kjendt det i det øieblik han foretog retshandlen.

§ 23.

Blir fuldmagtsgiveren gjort umyndig, faar retshandel som fuldmægtigen foretar, ikke anden virkning, end om den umyndigjorte selv hadde foretat den.

§ 24.

Kommer fuldmagtsgiveren under konkurs, blir retshandel som fuldmægtigen foretar, ikke bindende for konkursboet.

§ 25.

Er fuldmagtsgiveren gjort umyndig eller kommet under konkurs, kan fuldmægtigen allikevel, i kraft av fuldmagten foreta de retshandler som er nødvendige for at beskytte den umyndiggjorte eller boet mot tap, indtil vergen eller bestyrelsen kan vareta deres tarv.

§ 26.

Den som optræder som fuldmægtig for en anden, indestaar for at han har fornøden fuldmagt. Godtgjør han ikke at han det har, eller at retshandlen senere er blit godkjendt eller av andre grunde er bindende for den paa hvis vegne den er foretat, skal han erstatte den skade tredjemand lider ved at retshandlen ikke kan gjøres gjældende mot den opgivne fuldmagtsgiver. Foretrækker han det, kan han i stedet opfylde retshandlen, hvis det efter indholdet av forpligtelsen er mulig.

Denne regel kommer dog ikke til anvendelse, hvis tredjemand forstod eller burde forstaat at den som har foretat retshandlen, ikke hadde fornøden fuldmagt. Heller ikke

Rättshandling, som, efter hvad nu sagts, är gällande mod dödsboet, äge, där den dödes egendom varder afträdd till konkurs, icke mot borgenärerna större verkan än den skulle haft, om den företagits af stärbhusdelägarne.

23 §.

Där fullmaktsgifvaren förklaras omyndig eller kommer under annans målsmanskap, hafve rättshandling, som fullmäktigen företager, icke större verkan än den skulle haft, om fullmaktsgifvaren själf företagit densamma.

24 §.

Varder fullmaktsgifvarens egendom afträdd till konkurs, äge tredje man icke å rättshandling, som fullmäktigen företager, grunda någon rätt af beskaffenhet att kunna göras gällande i konkursen.

25 §.

Utän hinder däraf att fullmaktsgifvaren icke vidare råder öfver sig och sitt gods, må fullmäktigen, intill dess erforderliga åtgärder kunna vidtagas af den, som enligt lag äger handla å fullmaktsgifvarens vägnar, i kraft af fullmakten företaga sådana rättshandlingar, som äro nödiga för att skydda fullmaktsgifvaren eller hans konkursbo mot förlust.

26 §.

Den, som uppträder såsom fullmäktig för annan, ansvarar för att han har erforderlig fullmakt och är förty, där han ej förmår styrka, att han handlat efter fullmakt eller att den rättshandling, hvarom fråga är, blifvit godkänd af den uppgifne hufvudmannen eller ändock är gällande mot honom, pliktig att ersätta tredje man all skada, som denne lider därigenom att han icke kan göra rättshandlingen gällande mot hufvudmannen; äge dock, där han hellre vill och hinder däremot icke möter af rättshandlingens beskaffenhet, i hufvudmannens ställe fullgöra hvad denne enligt rättshandlingen åligger.

Hvad sålunda är stadgadt skall dock